

mindstes eller maatte aldeles bortfalde. Der udbetales nu et temmelig anseeligt Beløb til Theatrets Personale under Navn af Gratifikation eller Saisonsdouceur, og det vilde være ganske naturligt, om vedkommende Minister, der i den Henseende er fuldstændig frit stillet, for Fremtiden lod de Skuespillere, som have faaet det forøgede Lønningstillæg, erholde saa meget desto mindre som Gratifikation eller Douceur. Derved vilde Misforholdet udjevnes, og den ærede Minister har i Udvalget erklæret, at dette netop var hans Tanke; jeg antager, det maa være mig tilladt her at nævne dette, da det støtter Ministerens eget Forslag. Det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) til denne Post, kan jeg ikke anbefale. Det synes mig ganske besynderligt, at man ikke skulde nævne Tingen ved sit rette Navn; jeg ser ikke, hvorfor man skulde kalde det, der dog i Virkeligheden er et Lønningstillæg, en overordentlig Gratifikation. Det vilde næsten se ud, som om Meningen var, at Skuespillerne baade skulde have Lønningstillæg efter Højesteretsdommen og overordentlige Gratifikation efter Finantsloven, hvilket dog ikke er Meningen. Forhandlingen blev igaar ført to Aar tilbage i Tiden, nemlig til den Tid, da vi forhandlede om det af den nuværende Justitsminister privat indbragte Lovforslag angaaende dette Lønningstillæg. Hvad den ærede Minister bemærkede om denne Forhandlings Indhold og da navnlig om det Standpunkt, han havde indtaget, var fuldkommen rigtigt. Det blev dengang gjentagne Gange og med stor Bestemthed og Klarhed paapeget af den ærede Minister, som jo i det Hele taget er uden noget som helst Ansvar for hele den forsvalede Stilling, der her er tilfede, at, hvis man ikke gik den Vej, som dette Lovforslag vilde, man skulde gaae, vilde den uundgaaelige Følge af den almindelige Lønningsslovs § 10 blive, at man vilde komme til at betale disse Embedsmænd 6,000 Rd. mere. Paa denne § 10 i den almindelige Lønningsslov havde jeg ikke tidligere været tilstrækkelig opmærksom — Lovven var den Gang ganske nylig udkommen — men under den Forhandling, hvortil jeg her

figter, blev det mig aldeles klart, at den ærede Ministers Opfattelse var fuldkommen rigtig, saaledes, at § 10 i den almindelige Lønningsslov virkelig vilde have den af ham paapegede Følge. Naar jeg alligevel var med i det Flertal, som forkastede Lovforslaget, var det ingenlunde af de Grunde, der fra det øvrige Flertals Side bleve fremstillede og udhævede, men fordi det havde noget for min Nætsfølelse Stødende ved sig, at man ved en Lov med tilbagevirkende Kraft vilde fratage disse Embedsmænd en Ret, som man erkjendte og maatte erkjende, at de ved den hele Situation havde faaet. Den Lov, hvorefter der den Gang var Tale, skulde jo have tilbagevirkende Kraft i alleregentligste Forstand, nemlig saaledes, at den vilde fratage Embedsmændene dette Lønningstillæg, endog for April Kvartal 1870, hvorimod den Lov, hvorefter der nu er Tale, ikke gaar slet saa vidt, thi den skulde dog først fratage dem Retten fra den 1ste April 1872, men i sig selv er der ikke nogen særdeles stor Forskjel, thi ogsaa den sidstnævnte Lov vilde dog i Virkeligheden være en tilbagevirkende Lov, da den ikke alene vilde gaa ud paa at ophæve Udgangen til at erhverve en vis Rettighed, men endog angreb en Rettighed, som var erhvervet, og som var i fuld Virksomhed. Derfor vilde det efter min Opfattelse være noget betænkeligt at gaa denne anden Vej, og jeg vil derfor meget ønske, at Folkethinget vil gaa den Vej, ad hvilken den ærede Ministers Forslag peger, saaledes at det, som jeg før sagde, tager Højesteretsdommen til Efterretning som en Kjendsgjerning, og samtykker i, at Beløbet bliver udbetalt.

Th. Nielsen: Endringsforslaget under Nr. 39, som er stillet af den høitagtede Kultusminister, er vel ikke bleven tiltraadt af Nogen af Finantsudvalgets Medlemmer, og den ærede Formand for Finantsudvalget omtalte ogsaa nylig, at der var mindre Grund til at give denne Bevilling, men Forslaget har dog faaet saa mange anbefalinger og vil vel faae endnu flere, at jeg ikke anser det for overskødigt at dvæle nogle Diebliske derved. Naar Staten har ydet Tilskud til slige Kirkers Opbyggelse, forekommer det mig, at det